

Nr 303

Av herr Källenius m. fl., om slopande av bestämmelserna angående viss maximiyta som villkor för statslån till egnahem.

I statsverkspropositionen, kapitalbudgeten bil. 27, anföres under Lånefonden för bostadsbyggande bl. a. följande: Bostadsstyrelsen har beträffande statsbelånade enfamiljshus föreslagit, att bestämmelsen om 125 m² maximiyta skall slopas. Som skäl anföres att föreskrifterna förorsakar de långivande organen inte ringa administrativa bekymmer. Värre är emellertid, anför bostadsstyrelsen, att den lånesökande allmänheten ställer sig undrande inför de konsekvenser föreskrifterna i många fall leder till. Bestämmelsen om maximiyta kan i vissa fall betyda, att ett hus, som inte kan godtagas för lån, blir godtagbart genom att göras större.

Departementschefen anför, att låneförmånerna för egnahem i första hand bör förbehållas dem som väljer ett hus av ordinär storlek. Han anför vidare, att det synes tveksamt, huruvida de som uppför stora egnahem och får förutsättas ha god ekonomi skall komma i åtnjutande av de förmåner som egnahemslånen erbjuder. Han anser emellertid vad bostadsstyrelsen anført om svårigheterna att rättvist tillämpa bestämmelserna om maximiyta tala för att bestämmelsen slopas. Emellertid förklarar sig socialministern icke beredd att nu tillstyrka styrelsens förslag. Han förordar tills vidare att söka lösa frågan genom att vissa ändringar företages i villkoren för egnahemslån.

Dylika ändringar i villkoren löser enligt vår mening icke problemen. Dessa sammanhänger helt och hållet med bestämmelsen om maximiyta, som i praktiken visat sig både olämplig och orimlig att upprätthålla. Möjligheten till framtida utbyggnad behöver icke sammankopplas med den byggandes ekonomi; det kan ju röra sig om en stor familj med ett behov av framtida större utrymme för barn eller för föräldrar. Vi anser, att så starka sakliga skäl har förebragts för bestämmelsens slopande att detta bör ske snarast, så att icke en snedviden och felaktig produktion tvingas att fortgå. Bestämmelsen i sin nuvarande utformning hindrar också att egnahemmen utformas efter vad som miljömässigt eller landskapsmässigt är betingat eller önskvärt. Eventuella svårigheter att från belåning utesluta onödigt stora eller onödigt påkostade egnahem kan undvikas genom att belåningen anknytes till de belåningsvärden som staten fastställer. Liksom vid flerfamiljshus bör emellertid finnas en variationsmöjlighet på så sätt att det lånebeviljande organet

även får lämna lån intill högsta belåningsvärde i sådana fall där en i och för sig rimlig produktionskostnad utöver lånevärdets belopp kan godkännas.

Under åberopande av det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta, att villkoret att lägenhetsytan i nybyggnad för eget hem inte får överskrida 125 m² skall utgå ur 5 § andra och fjärde styckena kungörelsen den 24 maj 1957.

Stockholm den 27 januari 1960

Eric A. Svenning

Henry Brandt

Sten Källenius

Folke Nihlfors